

AKTUÁLIS HÍREINK

Az **Országos Hittanverseny** kerületi fordulóján egyházközségünkben **Kerülő Krisztián 2.**, a **Perinecz Kitti, Pristyák Eszter, Sarkadi Luca** összetételű csapat pedig 4. helyet szerzett. Szeretettel gratulálunk nekik. Egyházi iskolás diákjaink közül kiváló eredményt ért el a helyi megmérettetésen **Nádasdi Réka**, így érte május 13-án az országos döntőben is drukkolhatunk.

Nagyböjti lelkigyakorlatunk a virágvasárnap hétvégéjén zajlott, vezetője **Hülvelly Zoltán** kálmánházi parókus volt. Valódi lelki örömmel hallgattuk elmélyült gondolatokat közvetítő szavait, a krisztusi élet megtapasztalt szépségének hiteles közvetítését.

A **felnőtt katekézis** kéthetenként aktuális összejeveleteinek soron következő alkalmát április 27-én tartjuk. A következő hónap időpontjai: május 11. 25.

Rajzpályázatot írt ki a Hitoktatási Iroda gyerekeknek a Család Évében zajló máriapócsi gyermekbúcsúra. A téma a Szentírás egyik legszebb családtörténete, Tóbiás könyvének cselekménye. Részletek a templom előterében lévő falíújságon, valamint az alábbi web címen: http://www.gorogkatolikus.hu/?muv=hir&hir_id=1061.

Autóbuszt indítunk a **gyermekbúcsúra**, amely **máj. 7-én**, szombaton lesz Máriapócsra. Szeretettel biztatjuk a gyerekeket és a szülőket is a részvételre – azzal is, hogy a gyerekek számára az utazás ajándék. Kísérő felnőttektől 600 Ft-ot kérünk. Jelentkezési lap a templom előterében, program a falíújságon, valamint az alábbi web címen: http://www.gorogkatolikus.hu/?muv=hir&hir_id=1062. Jelentkezni telefonon, ímélen is lehet. Indulás reggel 3/4 8-kor, érkezés délután három körül. – Máj. 7-8. az **ifjúsági búcsú** napja is, remek találkozási lehetőségekkel. Buzdítjuk – és szívesen szállítjuk is – a fiatalokat is a részvételre. Részletek ugyanezen honlapon.

Május hónap folyamán hétköznaponként a Szent Liturgiát nem reggeli időpontban, hanem este fél 6-kor végezzük, utána pedig **Parakliszt** éneklünk az Istenszülő tiszteletére. „Máriát dicsérni, hívek, jöjjetek!”

Szokott **imaszándék**aink időpontjai a következő hónapban: lelki- és szeretetválsággal küzdő családjainkért május 3-án, az áldott állapotban lévő édesanyáinkért május 4-én, Rózsafüzér Társulatunkért május 6-án ajánljuk fel a Szent Liturgiát.

* * *

ADÓFORINTJAINK FELAJÁNLÁSA

Adóbevallásunk során ne feledkezzünk meg arról: adóink két százalékát felajánlhatjuk az egyházak, ill. a civil szféra javára. Görögkatolikus Egyházunk a Katolikus Egyház része, adóforintjainkat tehát a Magyar Katolikus Egyháznak ajánljuk. **A Magyar Katolikus Egyház technikai száma: 0011.** - Kérjük, aki teheti, második egy százalékkal támogassa egyházközségünk alapítványát. **A Kertvárosi Közösségi Életért Alapítvány adószáma: 18803475-1-15.** – Adóforintjaink felajánlásával úgy támogathatjuk egyházunkat, hogy az nem jelent számunkra külön kiadást. Tekintsük komoly lelkiismereti kötelességünknek, hogy élünk ezzel a lehetőséggel.

* * *

Görög Katolikus Parókia, 4400 Nyíregyháza, Legyező u. 3.
Tel. 42/341-257; 30/415-50-92; E-mail: obbagy@upcmail.hu
Felelős kiadó: Dr. Obbágy László parókus

A KERTVÁROSI GÖRÖGKATOLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG ÉRTESÍTŐJE

LEGYEZŐ

2011. HÚSVÉT

TEPLOMUNK ÚJABB IKONJAI

Nagy örömmel adjuk hírül, hogy készülnek új ikonjaink. Mivel templomunk a Szent Kereszt tiszteletére szenteltetett, faliképeink is elsődlegesen a Szent Kereszt misztériuma témaköreit ölelik. A középkori ikonok közül *Izsák feltámasztása, Mózes és a más próféta* kerül tempire. Az újszövetségi zár *feltámasztása, Jémosás jelenete*, illetve *keresztre feszítése* lesznek a templom. A szentélyhez közelebb *madás* és a *Kenethozók a sírnál* ikonjai segítik majd elmélyíteni húsvét misztériumát.

Fent: Egri Erzsébet festőművész a Keresztre-feszítés jelenetével

* * *

Levétél a keresztről

Templomunk festésének folytatásába azért mertünk belevágni, mert a képek felét ajándékként kapjuk. A másik fele komoly anyagi terhet jelent ugyan, mégis bizalommal indultunk neki az újabb vállalásnak, hogy a kertvárosi istenháza áldozataink révén is még inkább az Úr dicsőségének hajléka s az itt imádkozók lelki oázisa legyen.

„Úgy adj az Úrnak, ahogy ő ad neked.”
(Sir 35,9)

Jónás próféta
Józsefet eladják testvérei

A „PROFÁN IRODALOM” OTTHON-KÉPE – HÚSVÉT FÉNYÉBEN

A sokat hányódott székelly írónak, *Tamási Áron*nak regényhőse és alteregója, a világ vándorává lett Ábel a katekizmus kérdésére – mi végre vagyunk a világon? – ezt feleli: „**Hogy valahol otthon legyünk benne.**” Írók, költők egész sora fogalmazza meg művészi módon, mit is jelent otthon lenni valahol. *Petőfi* könnyezve gondol a Duna menti kis lakra, máskor meg „egész úton hazafelé” az édesanyjával való otthoni találkozás foglalkoztatja. *Arany János* Családi köre közismert, klasszikus vers az otthonról. *Tompa Mihály* „kebelén a szomorú fagy” csak otthon enged fel. *Móricz Zsigmond* Hét krajcár című novellája vagy *Móra Ferenc* Kincskereső kisködmöne csodálatos megfogalmazása annak a világnak, amelyben az otthon szegénysége valami megfoghatatlan belső tisztasággal és szeretettel párosul. *Radnóti Miklós* a koncentrációs tábor szögesdróttja mögött idézi föl megkapóan a „búvó otthoni tájat.” *József Attila* költészetének fájalmában talán éppen a gyermekkori hányattatások, az otthontalanság kínzó élménye érhető tetten. *Gyurkovics Tibor* felszólít: otthon „vesd le saruidat, mert szent a hely, hol állsz.” *Fodor Andrást* az otthon, a szülők példája a szeretet kalandjára indítja: „Én meg, nyomukban járva, otthon keresve mindenütt, nem ismerem határt a szeretetben.”

Mind személyes tapasztalatunk, mind az írók, költők otthon-élménye ugyanakkor jelez valami mást is. Az élmény tovább is vezet bennünket.

Otthon szeretnénk – csak hogy ez nem is olyan könnyű. Fájó, de kikerülhetetlen a tapasztalat: a boldogság törekénységében, az emberi kapcsolatok beteljesületlenségében, az elmúlás fájalmában folyton megsejtjük otthontalanságunkat is. Azaz: újra és újra rádöbbenünk arra, amit *Heinrich Böll* nemes egyszerűséggel úgy fogalmazott meg, hogy „**nem érezzük egészen otthon magunkat ezen a földön.**” Valóban arra születünk, hogy valahol egyszer otthonra találjunk, de ez az otthon itt bizony ideiglenes és törekeny. Igazi, végleges otthonunkat másutt kell keresnünk.

Megint csak az irodalomban találjuk meg ennek a mindannyiunk által megtapasztalt élménynek művészi szintű tolmácsolását. *Juhász Gyula* Szimpozionja („Valahol lenni kell egy lakomának... valahol lenni kell egy palotának...”) az otthon túlpartra utaló jeleiről szól. *Váci Mihály* a tévelygések, törtetések, kötöttségek, terméketlenségek, hitegetések, bujkálások után otthon keres: „haza, Hozzád, hét hídon át...” „Port csókol még a talpam, de csillagokkal néz szemem.” *Weöres Sándor* „a szerte határtalan úrben” sejtí s mutatja „valódi hazánk.” *Lázár Ervin* novellájában a kútásó abba hagyja megbecsült munkáját, kifekszik a füre és az eget kémleli. Hosszú idő után kezd el újra ásni – fölfelé, egyre följebb, mígnem eltűnik a csillagok között. *Jókai Anna* írásában a falu egyik gazdag embere a temetőben vörös kőből „masszív kis szállást rakatott, négyszemélyeset: anyjának, apjának, asszonyának és magának.” Ostoros, akit mindenki bolondnak néz, lenéz a mélybe, megbámulja az építményt, majd visszafelé ballagva ezt mondja: „Barátom, de hiszen itt nagy az ínség. De hiszen te lefelé építkezel. Barátom.” „Lelkem, az égből száműzött” – így fogalmaz *Szergej Jeszenyin* az elvesztett otthonra utalva, s mintegy ellentételezi Tamási Áron szavait: „Hogy egy nap majd messzehagyjam, azért éltem a világon.”

Eszterházy Péter szerint „ahhoz, hogy valahol otthon legyünk, másutt idegennek kell lennünk.” Keményebben fogalmaz *Hamvas Béla*: „**Bolond, ki nem az örök életre rendezkedik be.**”

Az idézetek közel sem valamiféle kifejezetten „vallásos költészetből” valók. Szerzőik az otthonteremtés igényének, az otthon csodájának, nagyszerűségének, de egyúttal a hiányérzetnek, az otthon oly sérülékeny boldogságának alapvető emberi tapasztalatát fogalmazzák meg. Nyugodt szívvel megállapíthatjuk: nem véletlenül utaznak a költők – kicsit értünk meg helyettünk is – retúrjeggyel ég és föld között; olykor áttételesen, rejtetten, máskor kifejezett, fogható módon, de letagadhatatlanul ott van élményvilágukban a feltámadás, a húsvét, **a hazaérkezés igénye és reménye.**

* * *

**MINDEN KERTVÁROSI KRISZTUS-HÍVŐNEK KEGYELMEKBEN
GAZDAG, MÉLY LELKI TARTALOMMAL TÖLTÖTT ÜNNEPLÉST
KÍVÁNUNK, IGAZ TALÁLKOZÁST A FELTÁMADOTTAL!**

* * *

**Otthonunkban legyen a család: egyház, a Legyezőn pedig legyen az egyház:
család**

avagy

PEZSDÜLJÖN KÖZÖSSÉGI ÉLETÜNK!

Örömteli tény és jóleső érzés, hogy elmondhatjuk: kifejezetten barátságos légkörben imádkozunk együtt vasárnaponként. Templomunk közösségében sokan személyesen ismerjük egymást, a ritkábban jövőket, az újonnan érkezőket pedig nyitott szívvel, befogadó szeretettel igyekszünk fogadni.

Ehhez az élményhez az is hozzátartozik, hogy jó néhányan magától értetődőnek veszik: nem rohanunk el a templomból azonnal, mindenki a maga kis vackába, hanem őszinte érdeklődéssel tudunk egymás felé fordulni; így teheti teljessé a vasárnap liturgikus közösségének csodáját az egymásnak ajándékozott figyelem, a készséges szó, a gyermekek öröme, a templomban megtapasztalt és onnan magunkkal hozott lelki ajándék ünnepi, de hétköznapijainkra is kiható megosztása.

Hogy ez az örömteli tapasztalatunk még igazabb legyen, ezentúl havi egy alkalommal erre az együttlétre kifejezetten kínáljuk is a lehetőséget. Mivel – egyéb teendői (hittanóra, testületi tagokkal történő megbeszélés stb.) miatt – ebből az élményből nem egyszer épp a pap marad ki, egy vasárnapot szeretnénk vele együtt minden hónapban **templomkerti találkozásra** szánni. Amikor lehetőség szerint minél többen itt maradunk a Liturgia után: egyszerűen csupán találkozni, beszélgetni, egymás életében kicsit részt venni – idősek és fiatalok, felnőttek és gyermekek egyaránt; nyáron a templomkertben, télidőben a közösségi házban nehézség nélkül találhatunk lehetőséget erre. Nem vendéglátásról van szó; nyáron egy kerty üdítő csapvíz, télen egy csésze tea mellett is össze lehet jönni – ha akarunk: beszélgetni, játszani, egyházközségként családban lenni.

Először **május 8-án** keressük ilyen módon a találkozás lehetőségét, bízva abban, hogy minden hónap második vasárnapja adhat majd esélyt számunkra a közösségben megélt öröm illetén megvalósulására.

**Otthonunkban legyen a család: egyház, a Legyezőn pedig legyen az egyház:
család.**